

**Uchwała Nr XXXII/ 234/2006
Rady Gminy Bestwina**

z dnia 16 lutego 2006 roku

**W sprawie: zatwierdzenia Gminnego Programu Przeciwdziałania
Narkomanii dla Gminy Bestwina na lata 2006 - 2010**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 Ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. z 2001r Nr 142 poz. 1591 z póź. zm./, art. 5 ust.1 oraz art. 10 ust. 1, 2, 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku, o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179 poz. 1485 z 2005r) na wniosek Wójta Gminy w Bestwinie

**Rada Gminy Bestwina
uchwala:**

§ 1

Zatwierdzić Gminny Program Przeciwdziałania Narkomani dla gminy Bestwina stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy .

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

GMINNY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII DLA GMINY BESTWINA NA LATA 2006 - 2010

I. Wprowadzenie.

Narkomania i narkotyki są problemem społecznym, który stanowi wyzwanie cywilizacyjne o zasięgu globalnym. Duże rozpowszechnienie używania środków psychoaktywnych ma wielowymiarowe przyczyny, a szkody z tym związane obserwowane są w różnych sferach życia społecznego. Narkomania jest chorobą duszy i emocji, która polega na tym, że u człowieka, który sięga po narkotyki, po pewnym czasie pojawia się przekonanie, że jest to jedyny środek, który pomaga „załatwić” różne problemy i potrzeby. Narkomania (uzależnienie od narkotyków) jest chorobą postępującą, prowadzącą do utraty kontroli nad swoim życiem, ograniczenia wolności wyboru, chaosu, rezygnacji, często również śmierci.

Od początku lat dziewięćdziesiątych obserwujemy w naszym kraju znaczny wzrost rozmiarów problemu narkotyków. Szybko rosło rozpowszechnienie eksperymentalnego i okazjonalnego używania substancji nielegalnych wśród młodzieży. Pojawiły się pierwsze sygnały zainteresowania narkotykami wśród dorosłych. Rosły w znacznym tempie wskaźniki narkomanii rozumianej jako regularne używanie narkotyków powodujące poważne problemy. Zwiększyła się podaż narkotyków na nielegalnym rynku i w ślad za tym ich dostępność. Wraz ze wzrostem ilościowym następowały zmiany jakościowe. Polska scena lekowa i narkotykowa zaczęła się upodabniać do zachodnioeuropejskich. Pojawiły się na szerszą skalę nowe, charakterystyczne dla krajów zachodnich substancje i nowe wzory ich używania. Dynamicznie zmieniająca się sytuacja w zakresie rozmiarów i charakteru problemu narkotyków skłania do baczego śledzenia trendów.

Oszacowania liczby narkomanów przeprowadzane różnymi metodami sugerują, że w Polsce jest obecnie 32 000 do 60 000 narkomanów, tj. osób używających regularnie narkotyków w sposób powodujący poważne problemy. Zmiany we wzorach używania narkotyków w kierunku wzorów mniej destruktywnych rodzą nadzieję na ograniczenie rozmiarów konsekwencji zdrowotnych. Ich potwierdzeniem jest stabilizacja trendu nowych zakażeń HIV i zgonów z przedawkowania.

Analizując problematykę uzależnień w naszym kraju, można wyróżnić trzy wzory używania narkotyków:

1. Pierwszy, tradycyjny i jednocześnie najbardziej destrukcyjny to opiaty domowego wyrobu, przyjmowane dożylnie. Do tego dokładane są niekiedy inne środki takie jak leki uspokajające i nasenne, amfetamina, leki z grupy morfiny, konopie.

Substancje te przyjmowane są zwykle razem z opiatami lub niekiedy zamiast nich w momentach kłopotów z podażą.

„Polska heroina” pełni jednak w tym wzorze rolę narkotyku podstawowego, a jej użytkownicy to niemal zawsze ludzie głęboko uzależnieni,

2. Drugi wzór to kombinacje różnych środków takich jak amfetaminy, halucynogeny, leki uspokajające i nasenne, konopie, rzadziej kokaina lub heroina. W kombinacjach tych występują czasem tylko niektóre z tych środków, trudno też zwykle określić narkotyk podstawowy, a nawet jeśli jest to możliwe, to tylko dla niezbyt długich okresów czasu. Używanie narkotyków w iniekcjach w tym wzorze zdarza się rzadziej niż przy poprzednim. Nie zawsze też mamy do czynienia z pełnym uzależnieniem.

3. Do trzeciego wzoru narkotykiem podstawowym są konopie. Niekiedy dochodzą do tego inne substancje takie jak amfetamina czy halucynogeny, ale tylko okazjonalnie. Marihuana lub haszysz są natomiast używane regularnie codziennie lub prawie codziennie. Nie spotyka się tu stosowania iniekcji.

II. Cele programu.

Podstawę działań związanych z zapobieganiem narkomanii stanowi „ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii z 2005 roku (Dz. U. Nr 179 poz. 1485).

Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii nakłada na gminę, jako zadanie własne, obowiązek realizowania następujących przedsięwzięć:

1. zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej dla osób uzależnionych od narkotyków,
2. prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej,
3. wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów nadużywania narkotyków.

Głównym celem programu jest: prowadzenie działalności informacyjnej, edukacyjnej i wychowawczej w szczególności dla dzieci i młodzieży, rozwój edukacji publicznej i szkolenie przedstawicieli różnych zawodów, zwłaszcza pedagogów i nauczycieli, w dziedzinie przeciwdziałania narkomanii a w szczególności w zakresie umiejętności wczesnego rozpoznawania sygnałów wskazujących na prawdopodobieństwo zażywania narkotyków i postępowania z osobami uzależnionymi. Informowanie o szkodliwości środków i substancji psychoaktywnych, których używanie może prowadzić do narkomanii oraz o narkomanii i jej skutkach, podejmowanie i wspieranie działań ogólnokrajowych oraz inicjatyw społecznych.

Celem operacyjnym programu jest zmiana zachowań i postaw mieszkańców gminy w sytuacjach związanych z narkotykami, wdrożenie nowoczesnych form profilaktyki kierowanej przede wszystkim do dzieci i młodzieży.

Źródłem finansowania zadań programowych są środki finansowe budżetu gminy pochodzące z opłat za korzystanie z zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych.

Realizatorami gminnego programu przeciwdziałania narkomanii są: Pełnomocnik Wójta, członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych wraz z pedagogami szkolnymi.

III. Zadania w zakresie profilaktyki i przeciwdziałania narkomanii – praca ciągła

1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem oraz udzielanie pomocy psychospołecznej i prawnej rodzinom, w których występują problemy narkomanii:

- prowadzenie dodatkowych zajęć terapeutycznych dla osób uzależnionych od narkotyków w celu zmotywowania do podjęcia leczenia odwykowego w Punkcie Konsultacyjnym dla osób uzależnionych od alkoholu i członków ich rodzin działającym w Ośrodku Pomocy Społecznej,

- stworzenie spójnego systemu przeciwdziałania narkomanii poprzez nawiązanie współpracy różnych instytucji, stowarzyszeń oraz organizacji społecznych m.in. W celu realizacji programów edukacji zdrowotnej zwierzających do modyfikowania zdrowego stylu życia wolnego od narkotyków i innych używek zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży,

2. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej i szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii w szczególności dla dzieci i młodzieży:

- prowadzenie na terenie szkół podstawowych oraz gimnazjalnych programów profilaktycznych, które odpowiadają standardom wyznaczonym przez technologie profilaktyczne (tzw. „Profilaktyka pierwszorzędowa”, która ma na celu promocję zdrowego stylu życia oraz opóźnienie wieku inicjacji narkotykowej oraz alkoholowej, a także „profilaktyka drugorzędowa” dla grup podwyższonego ryzyka -dzieci, które mają liczne problemy osobiste, rodzinne i szkolne),

- organizowanie spotkań i prowadzenie programów profilaktycznych dla rodziców,
- dofinansowywanie istniejących świetlic środowiskowych dla dzieci i młodzieży, prowadzenie w nich zajęć profilaktyczno - wychowawczych oraz prowadzenie działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w tych zajęciach,

- prowadzenie działań informacyjno – edukacyjnych, które nastawione będą na przekazywaniu informacji o zagrożeniach związanych z używaniem substancji psychoaktywnych i mechanizmach powstawania uzależnień a także na ćwiczeniach ważnych umiejętności życiowych np. programy takie jak „Elementarz” - czyli program siedmiu kroków, „Spójrz inaczej”, „Dziękuję nie”, itp.,

- zakup materiałów informacyjno – edukacyjnych oraz materiałów do prowadzenia zajęć profilaktycznych i terapeutycznych w szkołach, świetlicach i punkcie konsultacyjnym,

- inicjowanie i wspieranie akcji mających na celu organizację letniego oraz zimowego wypoczynku dzieci i młodzieży poza rodzinnym środowiskiem często skażonym uzależnieniami (udział w obozach, koloniach i innych formach wypoczynku z elementami profilaktyki, które pozwolą na kształtowanie prawidłowych postaw osobowościowych),

- organizowanie form czynnego wypoczynku dzieci i młodzieży z tereny całej gminy: wycieczki, festyny, biwaki, itp.,

- promowanie zdrowego stylu życia wolnego od narkotyków i innych używek oraz form aktywnego spędzania wolnego czasu poprzez organizowanie zajęć sportowo – rekreacyjnych,

- finansowanie specjalistycznych szkoleń z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów narkomanii, dla pedagogów szkolnych, nauczycieli, członków GKRPA, pracowników oświaty, pomocy społecznej, wychowawców świetlic i służby zdrowia,

- udział w lokalnych i ogólnopolskich kampaniach medialnych związanych z profilaktyką narkotykową.

IV. Wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych służących rozwiązywaniu problemów narkomanii, udzielanie pomocy społecznej osobom uzależnionym i ich rodzinom.

1. Udzielanie pomocy organizacyjnej i materialnej organizacjom społecznym, których celem jest krzewienie abstynencji od środków psychoaktywnych.
2. Współpraca z instytucjami sportowymi, oświatowymi i pożarnymi w zakresie zagospodarowania czasu wolnego dzieci i młodzieży oraz udzielanie im pomocy finansowej dla stworzenia właściwych warunków lokalowych, sanitarnych oraz sprzętowych do prowadzenia działalności.
3. Nawiązanie współpracy z policją w celu prowadzenia wspólnych działań profilaktycznych:
 - przeciwdziałanie rozprowadzaniu narkotyków wśród dzieci i młodzieży,
 - dokonywanie stałych i okresowych kontroli miejsc narażonych na działalność dealerów narkotykowych: okolice szkół, lokale gastronomiczne, dyskoteki, itp.

V. Zakończenie.

Prowadzenie badań i monitoringu przez cały czas w zakresie dostępności narkotyków i rozpoznania wielkości problemu na terenie gminy Bestwina celem ewaluacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii. Ewaluacja posłuży ocenie działań profilaktyczno - terapeutycznych podejmowanych w ramach realizacji Programu, będzie ona podstawą jego modyfikacji w przyszłych latach.

Program Przeciwdziałania Narkomanii oraz Gminny Program Rozwiązywania Problemów Alkoholowych będą realizowane jednocześnie.

Sprawozdanie z realizacji Gminnego Programu Przeciwdziałania Narkomanii przygotowane będzie przez Pełnomocnika Wójta ds profilaktyki i uzależnień wraz z Gminną Komisją Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i przedstawiony Radzie Gminy w Bestwinie corocznie.